

DhammaTIME

อาศรมบรรพชิต

อาคารพระผู้ปราบมาร

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

◆ ขำวบุญต่างประเทศ

“วัดพระธรรมกายนางาโน
ประเทศญี่ปุ่น จัดพิธีบูชาข้าวพระ”

◆ ขำวบุญในประเทศ

“ขอเชิญร่วมทอดผ้าป่าสามัคคี
สมทบทุนสร้างศาลาธรรมทายาท”

◆ ธรรมะเพื่อประชาชน

“อานิสงส์ถวายน้ำผึ้ง”

◆ พลิกชีวิตพระธรรมทายาท

“ผมจะสู้ เพื่อกอบกู้พระพุทธศาสนา”

◆ มูลกรรมฐาน “เกสา”

◆ หลวงพ่อตอบปัญหา

“ผู้พิพากษา ผิดศีลข้อปาณาติบาตหรือไม่”

◆ อานภาพหลวงพ่อ “สมบัติไม่วิบัติ”

◆ เรื่องเด่นจากปก

มหากรฐิน 2554 “กฐินธรรมชัย สร้างทุกสิ่ง”

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ

dmc-tv

ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรท สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

TOP OF WEEK

ข่าวบุญต่างประเทศ

“วัดพระธรรมกายนางาโน ประเทศญี่ปุ่น จัดพิธีบูชาข้าวพระ”๕

ข่าวบุญในประเทศ

“ขอเชิญร่วมทอดผ้าป่าสามัคคีสมทบทุนสร้างศาลาธรรมทายาท”๖

ธรรมะเพื่อประชาชน

“อานิสงส์ถวายน้ำผึ้ง”๘

พลิกชีวิตพระธรรมทายาท

“ผมจะสู้ เพื่อกอบกู้พระพุทธศาสนา”๑๑

มูลกรรมฐาน

“เกสา”๑๔

หลวงพ่อดอปปัญหา

“ผู้พิพากษา ผิดศีลข้อปาณาติบาตหรือไม่”๑๘

อานุภาพหลวงปู่

“สมบัติไม่วิบัติ”๒๑

เรื่องเด่นจากปก

“มหากุสิน 2554”๒๔

ข่าวบุญต่างประเทศ

วัดพระธรรมกายนางาโน ประเทศญี่ปุ่น จัดพิธีบูชาข้าวพระ

วัดพระธรรมกายนางาโน ประเทศญี่ปุ่น จัดพิธีบูชาข้าวพระ

วัดพระธรรมกายนางาโน ประเทศญี่ปุ่น ได้จัดพิธีบูชาข้าวพระ และพิธีทอดผ้าป่ากองทุนขยายวิชชาธรรมกายทั่วประเทศญี่ปุ่น ครั้งที่ 50 สำหรับภาคเช้ามีพิธีตักบาตร โดยประธานนำกล่าว ได้แก่ เด็กหญิง อะกิโกะ อารุเงะ กัลยาณมิตรกรรณิการ์ เครื่องพนัส และกัลยาณมิตรทาคาชิ โคอิจิ จากนั้นเป็นพิธีอัญเชิญทิพยบุปผามาลาวาง ณ แท่นบูชาข้าวพระ

โดยคณะเจ้าภาพทั้ง 8 ท่าน ส่วนพิธีอัญเชิญองค์พระปฏิมากร ซึ่งตัวแทนอัญเชิญได้แก่ กัลยาณมิตรสุนิสา ทาเคชิเงะ กัลยาณมิตรศรีไสว การะเกตุ และ กัลยาณมิตรอาภรณ์ เจริญพิทยา ต่อมาเป็นพิธีกดปุ่มเปิดไฟส่องสว่าง ณ แท่นบูชาข้าวพระ โดยมีคณะเจ้าภาพผู้ร่วมบุญเศรษฐกิจพอเพียงต่อเนื่อง จำนวน 5 ท่าน

เมื่อถึงเวลาสว่างลูกพระธัมมานางาโน

พร้อมใจกันปฏิบัติธรรมและร่วมพิธีบูชาข้าวพระ จากนั้นเป็นพิธีถวายปัจจัยกองทุนบวชพระ 1 แสนรูปทั่วไทย โดยผู้แทนนำกล่าวได้แก่กัลยาณมิตรสุนิสา ทาเคชิเงะ กัลยาณมิตรศรีไสว การะเกตุ และผู้นำกล่าวคำอธิษฐานจิตคือ กัลยาณมิตรพัชรา ชิมิสึ ส่วนพิธีทอดผ้าป่ากองทุนขยายวิชชาธรรมกายทั่วประเทศญี่ปุ่นครั้งที่ 50 มีกองผ้าป่า 2 กอง คือกองของกัลยาณมิตรสุนิสา ทาเคชิเงะ และกัลยาณมิตรศรีไสว การะเกตุ และกองของกัลยาณมิตรศศิประภา ทานากะ และกัลยาณมิตรรวีวรรณ เวสกุล

และในครั้งนี้นักกัลยาณมิตรยุพิน โนนากะ ได้ร่วมถวายใบปวารณาเพื่อเป็นประธานกองในเดือนถัดไป จากนั้นได้ร่วมกันถวายต้นผ้าป่ากองทุนสื่อสร้างสรรค์ เพื่อใช้ในการผลิตสื่อถ่ายทอดออกอากาศทางดีเอ็มซีเอเซีย ซึ่งเป็นการทบทวนบุญของนักสร้างบารมีในญี่ปุ่น

ประมวลภาพกิจกรรม

คณะเจ้าภาพผู้ใจบุญ

พิธีอัญเชิญทิพยบุปผามาลาวาง ณ แท่นบูชาข้าวพระ

พิธีทอดผ้าป่า

คณะเจ้าภาพ ทิพยบุปผามาลา

ปฏิบัติธรรม

ข่าวบุญในประเทศ

ขอเชิญร่วมบุญทอดผ้าป่าสามัคคี สมทบทุนสร้างศาลาธรรมทายาท 3 ฤดู
ในวันเสาร์ที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2554
ณ วัดท่าเกวียน อ.วัฒนานคร จ.สระแก้ว

ศาลาปฏิบัติธรรม ธรรมทายาท 3 ฤดู

เนื่องจากวัดท่าเกวียน อ.วัฒนานคร จ.สระแก้ว ร่วมกับโครงการบวชพระหนึ่งแสนรูปทั่วประเทศดำเนินการสร้างศาลาปฏิบัติธรรม ซึ่งมีขนาดความกว้าง 16 เมตร ยาว 32 เมตร สามารถรองรับสาธุชนได้ถึง 300 คน เพื่อประพฤติปฏิบัติธรรมและใช้ในการประกอบศาสนากิจเนื่องในงานพระพุทธศาสนาต่างๆ

วัตถุประสงค์

เนื่องจากสภาวะของสังคมในปัจจุบัน ได้มีปัญหาคើขึ้นเยอะมากมายไม่เว้นแม้แต่ละวัน ซึ่งมีสาเหตุหลัก ๆ มาจากผู้คนที่ยึดความเคารพ ขาดวินัย และขาดความอดทน อันมีศีลเป็นพื้นฐาน เป็นเบื้องต้น ปัญหาของสังคมในปัจจุบันหรือในอนาคตทั้งหลายเหล่านั้น จะไม่สามารถแก้ไขได้เลยถ้าตรวบใดที่ผู้คนในสังคมนั้น ๆ ไม่ได้รักษาศีล 5 ข้อ

ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์

คณะที่มุงงานก่อสร้าง มีความประสงค์ที่จะสร้างศาลาหลังนี้เพื่อถวายไว้เป็นสมบัติของพระพุทธศาสนา ไว้ใช้เป็นสถานที่ฝึกอบรมสาธุชนและเยาวชนเพื่อพัฒนาคุณภาพของร่างกายและจิตใจ ให้เป็นผู้ที่มี ศีล มีสมาธิ(Meditation) มีปัญญา ตามหลักคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และ จะได้ช่วยกันดำรงรักษาพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อไปตราบนานเท่านาน

การก่อสร้างได้ทำการตอกเสาเข็มและยกคานพื้นฐาน มีความคืบหน้าประมาณ 20 %

รายละเอียดโครงการ

การสร้างศาลาปฏิบัติธรรม

วันพฤหัสบดีที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2554 ได้ประกอบพิธีเทเสาเอก โดยมีพระครูโสภณ ธรรมกิจ เจ้าอาวาสวัดท่าเกวียน เป็นประธานสงฆ์ และนายบุญยืนเป็นประธานฝ่ายฆราวาส

หลังจากได้ประกอบพิธีเทเสาเอกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทางคณะพระธรรมทายาทที่มาร่วมบวชในโครงการบวชพระหนึ่งแสนรูปก็ได้ช่วยกันดำเนิน

การก่อสร้างด้วยความตั้งใจและทุ่มเทอย่างตลอด
ต่อเนื่องจนกระทั่งจบโครงการอบรม และได้มีการ
ประสานงานก่อสร้างมาจนถึงปัจจุบัน

ความคืบหน้าในการสร้างศาลาหลังนี้
ปัจจุบัน ได้ดำเนินการก่อสร้างในส่วนของคาน
เสร็จเรียบร้อยแล้วเนื่องจากว่าศาลาหลังนี้ตั้งอยู่ใน
บริเวณที่ลุ่ม จึงมีความจำเป็นต้องยกเสาสูงขึ้นมา
จากพื้นที่ดิน 1 เมตร

อานิสงส์บุญสร้างศาลาปฏิบัติธรรม

1. ทำให้มั่งคั่งด้วยโภคทรัพย์สมบัติ
2. ทำให้ประสบความเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่
การงาน
3. ทำให้มีจิตใจตั้งมั่นเป็นสมาธิและเข้าถึงธรรม
ได้ง่าย
4. ได้บังเกิดในปฏิรูปเทศ ภายใต้อารมณ
พระพุทธรูป

กำหนดการงานบุญทอดผ้าป่าสามัคคี

วันเสาร์ที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2554

- 08.30 น. สาธุชนเดินทางมาถึงวัดท่าเกวียน
09.00 น. ปฏิบัติธรรมเจริญสมาธิภาวนา
11.00 น. พิธีทอดผ้าป่าสามัคคี
15.00 น. เสร็จพิธี

คณะพระธรรมทายาทที่มาจากในโครงการบวชพระหนึ่ง
แสนรูปก็ได้ช่วยกันดำเนินการก่อสร้างด้วยความตั้งใจ

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

พระอิศเรศ อิศฺสโร 08-7321-5318

พระอาทิตย์ อรุณโร 08-0604-7597

โอวาทพระเดชพระคุณหลวงพ่อธัมมชโย

สั้นนี้ร้ายกว่าเสือ

อย่ากลัวไม่ถูกใจหลวงพ่อก่อน อย่ากลัวช้า
ไม่ทันใช้งาน ไม่ได้ทำวิชา สิ่งที่เราควรกลัวคือบาป
ให้มีทัศนคติใหม่ว่า “ช้าไม่เป็นไร”
จะมีประสบการณ์ภายในอย่างนี้ไปตลอดก็ไม่ว่า
หลวงพ่อก่อนไม่เคยหงุดหงิดคนที่ตั้งใจแล้วยังไม่ได้ผลเต็มที่
แต่หลวงพ่อก่อนจะหงุดหงิดคนที่ขี้เกียจทำ

ดอยสุเทพ

๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

อานิสงส์ถวายน้ำผึ้ง

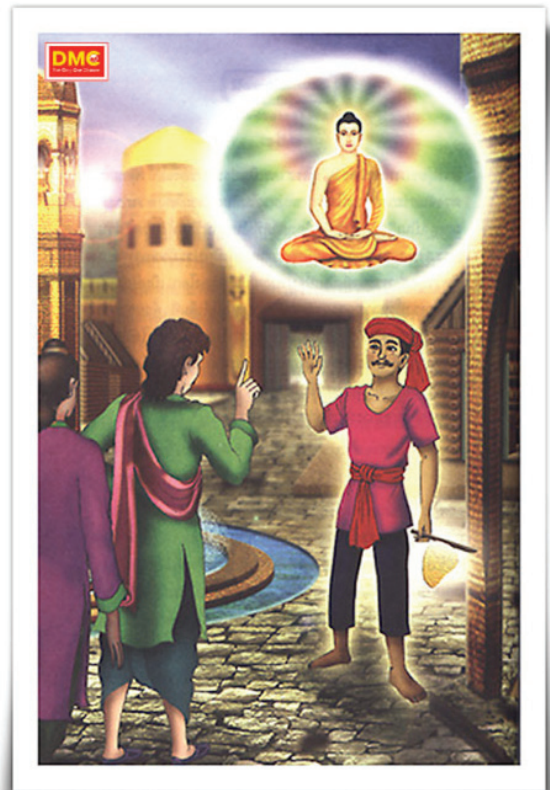
การได้เกิดมาเป็นมนุษย์ พบพุทธศาสนา ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ เพราะจะต้องมีบุญที่ได้สั่งสมมาดีแล้ว เมื่อเกิดมาแล้ว ก็ไม่ใช่ว่าจะดำรงตนอยู่ได้อย่างมีความสุขกันทุกคน เพราะการได้อัตภาพเป็นมนุษย์ นับว่าเป็นเรื่องที่ยากแสนยากแล้ว แต่การดำรงชีวิตให้ทรงคุณค่า ก็ยากหนักยิ่งขึ้นไปอีก เพราะเกิดมาจะต้องทำมาหากิน ทำมาหาเก็บ ทำมาหาใช้ แต่จะมีสักกี่คน ที่ทำงานควบคู่กับการสร้างบารมี ทำทาน รักษาศีลและเจริญภาวนา ทำสองอย่างควบคู่กันไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตราบใดที่เราจะต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ เราต้องไม่ประมาทในการสั่งสมบุญ แสวงหาทรัพย์ด้วยขวนขวายเอาบุญควบคู่กันไปด้วย เมื่อเราเข้าใจอย่างนี้ ก็ควรเลือกเอาแต่กุศลความดีล้วนๆ เก็บเกี่ยวเอาบุญให้ได้มากที่สุด แล้วชีวิตของเราจะทรงคุณค่าและมีความหมาย

สมเด็จพระบรมศาสดาตรัสไว้ใน นิธิกถสูตร ว่า

“เอส เทวมนุสฺसानํ สพุทฺถกามทโท นิธิ
ยํ ยํ เทวาภิปฏิญฺเฐนฺติ สพุทฺธเมเตน ลพฺภติ

ขุมทรัพย์ คือบุญนี้ ให้สมบัติंनाใครทุกอย่างแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายได้ เหล่าเทวและมนุษย์ทั้งหลาย ประารถนาผลใดๆ ผลนั้นๆ ทั้งหมด สำเร็จได้ด้วยบุญนิธินั้น”

ขุมทรัพย์ต่างๆ ที่มีอยู่ในโลก ที่เป็นของหายากๆ แม้จะมีมากมายเพียงไรก็ตาม ก็ตามเราไปสู่ปรโลกไม่ได้ เราเกิดมาเพื่อแสวงหาทางพ้นทุกข์ สมบัติภายนอกเป็นเพียงเครื่องอำนวยความสะดวกในบางครั้งบางคราว มีไว้เพื่อช่วยให้เราสร้างบารมีได้สะดวกสบายยิ่งขึ้นเท่านั้น ไม่ใช่มีไว้เพื่อหวงแหน ทำให้จิตใจติดกัณฑ์ ไม่ใช่มีไว้ตระหนี่

แต่มีไว้เพื่อเพิ่มบุญบารมี ได้ความตระหนี่ออกจากใจ แล้วเปลี่ยนทรัพย์หายากๆ นั้นให้เป็นขุมทรัพย์คือบุญ เพราะบุญนี้แหละ เป็นเหมือนเงาที่ติดตามตัวเราไปทุกภพทุกชาติ

เราปรารถนาสิ่งใดๆ ก็ตาม ไม่ว่าต้องการจะเป็นผู้ที่มีรูปร่าง มีรูปร่างที่ดึงดูดตาดึงดูดใจ มีเสียงไพเราะชวนฟัง มีผิวพรรณวรรณะเปล่งปลั่งผ่องใส ได้ทั้งลาภ ยศ สรรเสริญ สุข บุญที่เราทำเอาไว้ดีแล้วนี้ จะส่งผลให้เป็นผู้สมบรูณ์ บริบูรณ์ด้วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้ กระทั่งสมบัติที่เป็นของมนุษย์ทุกอย่าง สวรรค์สมบัติในเทวโลก หรือนิพพานสมบัติคือทั้งวิชา ๓ วิชา ๔ อภิญญา ๖ ปฏิสัมภีทาญาณ ๔ ก็บังเกิดขึ้นมาเพราะอาศัยบุญ ที่เราทำไว้ดีแล้วเท่านั้น

นักสร้างบารมีทั้งหลาย มองสมบัติภายนอกเหมือนเป็นอุปกรณ์ช่วยทำให้ได้สร้างความคิด

เพื่อกลายเป็นสมบัติอันเป็นโลกุตตระเท่านั้น ฉะนั้น เวลาพวกเราทำบุญอะไรเอาไว้ ก็ให้รู้จักตั้งความปรารถนาให้ดี ทำบุญได้ก็ใช้บุญให้เป็น ด้วยการปรารถนาในสิ่งที่ชอบ ประกอบด้วยกุศล ปรารถนาสมบัติคือนิพพาน ซึ่งเป็นเป้าหมายของมนุษย์ทุกคน

เหมือนการสร้างบารมีของพระอริยสาวกในอดีต เมื่อท่านเกิดแรงบันดาลใจได้เห็นแบบอย่างของนักสร้างบารมีในยุคนั้น ก็เจริญรอยตามทันที เพราะรู้ว่า สิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่ตนเอง และไม่ใช่ว่าชาติเดียวเท่านั้น แต่จะตามไปคอยอุปถัมภ์ค้ำชูในทุกภพทุกชาติ คนมีปัญญานี้แค่ดูก็เป็นครูได้ ไม่ต้องมาเสียเวลาพ้อสาอน

* ตอนนั้นนักสร้างบารมีท่านนี้ เกิดในยุคของพระปฐมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้รับฟังกิตติศัพท์ที่ดั่งามของพระองค์ท่านว่า แสดงธรรมไพเราะทั้งเบื้องต้น ท่ามกลางและเบื้องปลาย แสดงธรรมได้แจ่มแจ้ง เหมือนหางของพิกว่า เปิดของที่ปิด บอกทางแก่คนหลงทาง จึงไปฟังธรรมที่มหาวิหาร ในสมัยนั้น เนื่องจากมีคนไปวัดกันมากมายหาที่นั่งไม่ได้ ต้องยืนฟังธรรมที่ท้ายบริษัท ฟังด้วยจิตใจที่ปีติเบิกบาน บอกกับตัวเองว่า เราโชคดีจริงๆ ที่ได้มาฟังธรรมในวันนี้

ในขณะนั้นเอง พระบรมศาสดาทรงแต่งตั้งภิกษุรูปหนึ่งไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุทั้งหลายทางด้านมีลาภ ชายหนุ่มท่านนี้คิดอยากได้ตำแหน่งนั้นบ้าง จึงเข้าไปนิมนต์พระศาสดาเพื่อมารับทานอยู่ ๗ วัน แล้วก็ขอพรว่า "การทำบุญใหญ่ครั้งนี้ ข้าพระองค์ไม่ปรารถนาสมบัติอย่างอื่นเลย แต่ว่าอยากเป็นผู้เลิศด้วยลาภ" พระศาสดาตรัสด้วยอนาคตังสญาณ เมื่อเห็นว่าจะสำเร็จ จึงพยากรณ์ว่า "ความปรารถนาของเธอจะสำเร็จในยุคของพระสมณโคดม" ชายหนุ่มเมื่อได้ฟังดังนั้น ก็ปีติใจมาก หลังจากวันนั้นก็สั่งสมบุญตลอดชีวิต เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในเทวดาและมนุษย์เรื่อยมา

จนกระทั่ง มาเกิดในสมัยของพระวิปัสสิ

สัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ลงมาเกิดในหมู่บ้านเล็กๆ ไม่ไกลจากเมืองหลวงมากนัก สมัยนั้นชาวเมืองกำลังช่วยกันถวายเป็นพุทธบูชา พระศาสดา ขณะจัดแจงทานอยู่นั้น ก็พบว่ายังไม่มีย่านฝั่งและนมสัสม จึงส่งตัวแทนไปแสวงหาน้ำฝั่งและนมสัสม ฝ่ายชายหนุ่มท่านนี้ถือเอากระบอกลอยแข็งมาจากบ้าน ถือเดินมาเรื่อยๆ จนกระทั่งถึงพระนครก็หยุดพักผ่อนตามสบาย พอดีเงยหน้าขึ้นไปบนต้นไม้ เห็นรวงผึ้งที่ไม่มีตัว ขนาดเท่าองุ่น ไฉนจึงถือเดินเข้าไปในพระนคร ด้วยตั้งใจว่าจะเอาไปขายในพระนคร

ในขณะนั้น ตัวแทนชาวเมืองเห็นหนุ่มบ้านนอกเดินถือน้ำฝั่งเข้ามา จึงเข้าไปขอซื้อด้วยราคาแพง ชายหนุ่มนั้นเกิดความสงสัยว่า น้ำฝั่งราคาก็ไม่มาก แต่ทำไมคนเหล่านี้ต้องยอมเสียเงินจำนวนมาก จึงถามว่า "พวกท่านจะเอาไปทำอะไร" เมื่อทราบเรื่องข่าวบุญทั้งหมด ก็บังเกิดปิติโสมนัสอยากจะทำบุญใหญ่ในครั้งนี้น่า จึงบอกกับชาวเมืองว่า "ไม่อยากจะขายน้ำฝั่ง แต่ต้องการร่วมบุญด้วยการได้ไปถวายกับมือของตัวเอง

ชาวเมืองดีใจมากที่มาพบผู้มีหัวใจของนักสร้างบารมี เห็นบุญมีค่ามากกว่าเงินและผลประโยชน์ส่วนตัวอีก จึงแต่งตั้งให้เขาเป็นประธานใหญ่ในการถวายเป็นพุทธบูชา ชายหนุ่มเอาเงินที่ตัวเองเก็บสะสมมายาวนานมีไม่กี่มาสัก เงินมีน้อยแต่มีใจใหญ่สมกับเป็นนักสร้างบารมี ใช้เงินที่เกิดขึ้นจากหยาดเหงื่อแรงกาย ไปซื้อของมา ๕ อย่าง บดจนละเอียด กรองคั้นเอาน้ำสัสมจากนมสัสม แล้วคั้นรวงผึ้งลงไปปรุงกับเครื่องปรุง ใส่ไว้บนใบบัวหนึ่ง

เมื่อพระพุทธองค์เสด็จมาถึง ก็นิมิตถวายเป็นพุทธบูชาด้วยความเคารพเลื่อมใส แล้วกราบทูลความตั้งใจของตัวเองว่า "ข้าพระองค์ได้ถวายทานด้วยความเลื่อมใสอันไม่มีประมาณ ในพระรัตนตรัยครั้งนี้ด้วยอาณิสสงส์นี้ ขอให้ข้าพระองค์ พึงเป็นผู้ถึงความเป็นผู้ที่เลิศด้วยลาภ ไปทุกภพทุกชาติด้วยเถิด" พระบรมศาสดาก็ตรัสอนุโมทนา ตั้งแต่นั้นมา กุลบุตรนี้เกิดก็ภพก็ชาติ ก็ไม่รู้จักความอดอยากยากแค้นเลย จนมาถึงสมัยพุทธกาล ได้

มาเกิดในท้องของพระมหาลีพระนามว่า สุภาวสา ด้วยอานุภาพบุญที่ทำไว้ดีแล้ว เพียงแค่ปฏิสนธิ เสด็จแม่ก็ได้รับเครื่องบรรณาการ แสดงความยินดี วันละ ๕๐๐ ทั้งเช้าทั้งเย็น

จนกระทั่งออกบวชได้นามว่าพระสิวลี บุญในตัวเต็มเปี่ยมปลงผมบนศีรษะหมด ก็บรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์ ไม่ว่าท่านจะเดินทางไปไหนมาไหน ก็จะได้รับ การต้อนรับทั้งจากเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย พระพุทธองค์ทรงยกย่องท่าน บางครั้งก็พาท่านไปในที่ทุรกันดาร ถึงหนทางจะลำบาก ทุรกันดารเพียงไร เทวดาก็จะเนรมิตสถานที่พักให้ สะดวกสบาย พระบรมศาสดาจึงทรงแต่งตั้งท่านไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะทางเลิศด้วยลาภ

บุญที่เราทำด้วยความเลื่อมใสอันไม่มีประมาณ เมื่อมาประมวลรวมกันเข้ากับ ความปรารถนาอันแรงกล้านี้ จะก่อเกิดเป็นดวงบุญที่ สุกใสสว่าง ติดอยู่ในกลางกายฐานที่ ๗ ของตัวเรา เองนี้แหละ เมื่อมีอานุภาพแห่งบุญหล่อเลี้ยงมาก เข้า จะทำให้ได้รับผลแห่งบุญเป็นอัสจรรย์กันเลยทีเดียว เพราะฉะนั้น เวลาทำบุญอะไร ก็ควรมีจิต

ประกอบด้วยความเลื่อมใส มีใจศรัทธา เห็นคุณค่า ของทานที่ได้ทำไป แล้วก็อธิษฐานจิตให้มันกันเลย อธิษฐานให้เป็นผู้ถึงพร้อมทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ มรรคผลนิพพานกันอย่างนั้น อะไรก็ตามที่เราหมั่นทำ หมั่นตอกย้ำบ่อยๆ สักวันหนึ่งก็จะสมหวังดังใจปรารถนา

บุญที่เราได้ทำกันเอาไว้ ไม่ได้หายไปไหน เลย แม้มองไม่เห็นด้วยตาเนื้อ แต่สัมผัสได้ด้วยใจ เมื่อเราเข้าถึงพระธรรมกาย ได้ศึกษาวิชา ธรรมกายแล้ว จะเห็นว่ากระแสธารแห่งบุญจาก อายตณนิพพาน ที่ไหลผ่านกายของเราแต่ละกาย นั้น ตั้งแต่กายธรรมอหัต ไหลผ่านกายธรรมต่างๆ ลงมาจนถึงกายอรูปพรหม กายรูปพรหม กายทิพย์ กายมนุษย์ละเอียด แล้วมาจรดที่ศูนย์กลางกาย ของกายมนุษย์ เป็นดวงบุญที่สุกใสสว่างติดอยู่ที่ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ คอยหล่อเลี้ยงรักษาให้เรา ประสบความสำเร็จในชีวิต ในธุรกิจการงานและสิ่ง ที่พึงปรารถนา

ยิ่งถ้าเราเอาใจหยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗ ให้ได้มาก กระแสธารแห่งบุญก็จะหล่อ เลี้ยงเพิ่มพูนความสุขให้กับเรามากยิ่งขึ้น แม้จะ โลกไปแล้ว บุญยังติดศูนย์กลางกายของกายทิพย์ ทำให้เราถึงพร้อมด้วยสวัสดสมบัติทุกอย่าง เพราะฉะนั้น เมื่อจะทำทานหรือสั่งสมบุญอะไร ก็ตาม ก็ควรทำจิตให้เลื่อมใส ทำใจให้หยุดนิ่ง ทำ ตอนที่ใจใสสะอาดบริสุทธิ์ เมื่อปรารถนาสิ่งใด ก็ จะสำเร็จอย่างง่ายดายายเป็นอัสจรรย์ ฉะนั้น ให้หมั่น ฝึกใจให้ใสบริสุทธิ์หยุดนิ่ง จนกว่าจะเข้าถึงพระ ธรรมกายกันทุกคน

พระธรรมเทศนาโดย : พระราชภาวนา วิสุทธิ (ไชยบุญย์ ธมฺมชโย)

* มก. เล่ม ๗๒ หน้า ๓๓๒

“ผมจะสู้ เพื่อกอบกู้พระพุทธศาสนา”

พลิกชีวิตพระธรรมทายาท (รุ่นเข้าพรรษา) ด้วยบุญบวช ตอน ผมจะสู้ เพื่อกอบกู้พระพุทธศาสนา

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

กราบคารวะพระเดชพระคุณหลวงพ่อกับ
ที่เคารพอย่างสูง

กระผม พระนบ ธมฺมปาโล อายุ 49 ปี ปัจจุบันเป็นพระธรรมทายาท อยู่ที่ศูนย์อบรมท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ขอรายงานตัวครับ หลวงพ่อครับ “ชีวิตต้องสู้” คือ คำนิยามชีวิตของกระผมก่อนที่จะมาบวชครับ อันตัวกระผมมันเกิดที่จังหวัดอุทัยธานี กระผมเกิดในครอบครัวที่มีฐานะยากจนมาก มีพี่น้องร่วมอุทรด้วยกัน 5 คนครับ ส่วนตัวกระผมเป็นลูกคนที่สอง ครอบครัวของเราเรียกได้ว่า “ยากจนชนิดปากกัดตีนถีบเลยทีเดียว” กล่าวคือ แม่ของกระผมมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนพ่อของกระผมมีอาชีพถีบสามล้อครับ รายได้ของบ้านเราจึงมีแค่ว่าใช้พอจ่ายไปวันๆ

ด้วยเหตุนี้ กระผมจึงต้องช่วยพ่อกับแม่หารายได้พิเศษตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นป.3 ตอนนั้นกระผมอายุประมาณ 9 ขวบครับ โดยกระผมได้ทำงานรับจ้างทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้าเลยครับ กล่าวคือ ทั้งรับจ้างแบกน้ำ, ตักน้ำ, กวาดได้ถุนบ้าน, ทำนา และเป็นเด็กเลี้ยงวัว บางครั้งพอโรงเรียนเลิกแล้ว กระผมก็จะไปทำงานในโรงหนังเป็นเด็กเก็บตัว และทำความสะอาดอีกด้วยครับ ด้วยความที่บ้านเราจน พ่อกับแม่จึงไม่มีเงินส่งให้กระผมเรียนต่อ กระผมจึงเรียนจบแค่ ป.4 ครับ ถึงจะจนเงินแต่กระผมก็ไม่เคยจะจนใจนะครับ เพราะหัวใจของกระผมมันร้องว่า “สู้ไว้” ตลอดเวลา

ตอนนั้น กระผมได้ทำงานรับจ้างไปเรื่อยๆ จนเข้ามาเป็นจับกังในกรุงเทพฯ ซึ่งสมัยนั้นได้

พระนบ ธมฺมปาโล

ค่าแรงวันละ 50 บาท กระผมก็อดทนทำครับ เก็บเงินได้เท่าไร กระผมก็จะส่งเงินกลับไปให้ที่บ้านอยู่เสมอครับ จนกระทั่งได้ข่าวว่าพ่อของกระผมล้มป่วยเป็นมะเร็งในทางเดินอาหาร กระผมจึงคิดว่าอยากจะกลับบ้านไปเยี่ยมท่าน แต่ก็โชคร้ายจริงๆ ครับ กระผมมาโดนรถชนเสียก่อน ตอนนั้นกระผมเจ็บหนักมาก ชนิดที่ใครเห็นก็ต้องบอกว่าอาการน่าเป็นห่วงครับ เพราะขาข้างซ้ายของกระผมหัก 3 ท่อน, หัวเข่าข้างขวากระดูกแตกหมด, กระดูกสะโพกเคลื่อนมาอยู่ที่นั่นเอง, ซี่โครงด้านซ้ายก็หักเกือบทั้งหมดด้วย หลวงพ่อครับ เวลานั้นกระผมคิดว่า “ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร เราจะไม่ตายไม่ได้” เพราะใจของกระผมอยากกลับไปหาพ่อบามากครับ

กระผมต้องนอนพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลเกือบ 1 เดือนเต็มเลยครับ และทันทีที่คุณหมออนุญาตให้กลับบ้าน กระผมก็รีบพาตัวเองกลับไปหาพ่อทันที ทั้งๆ ที่ตอนนั้นกระผมยังเดินไม่ถนัดเลยครับ ยังต้องใช้ไม้เท้าคอยค้ำยันตลอดเวลาที่เดินไปไหนมาไหน แต่กระผมเองก็รู้สึกดีใจที่ได้กลับไปดูแลพ่อ เพราะไม่นานท่านก็ได้ตายจากกระผมไปจริงๆ และช่วงนั้นเองครับที่ทำให้กระผมเริ่มเห็นสัจธรรมของชีวิตว่า “ไม่มีอะไรคงที่ ไม่มีอะไรแน่นอน แม้แต่ตัวเราเอง” กระผมคิดไปก็หางานใหม่ทำไปด้วย แล้วก็ไปทำงานเป็นลูกจ้างเลี้ยงวัวอยู่กับพี่ชายและพี่วย สองสามีภรรยา ซึ่งต่อมามีพวกเขาได้ชวนกระผมให้เข้ามาบวชในโครงการบวชพระแสนรูปรุ่นเช้าพรรษาครับ

ตอนที่พวกเขามาชวนกระผมบวช ก็ได้ฟังเป้าหมายของโครงการว่า “บวชเพื่อกอบกู้พระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป” กระผมก็รู้สึกว่า...ใช่เลย โดนใจกระผมเลย กระผมจึงรีบกรอกใบสมัครทันทีครับ ตั้งแต่วันแรกที่กระผมได้กรอกใบสมัคร กระผมก็รู้สึกปลื้มใจและภูมิใจในตัวเองมากที่จะได้เป็นพระหนึ่งในแสนที่จะช่วยกอบกู้พระพุทธศาสนา อันเป็นงานที่ทรงคุณค่าและยิ่งใหญ่ระดับโลก และพอได้เข้ามาอบรมกระผมก็ยังรู้สึกดีใจและภูมิใจเป็นสองเท่าที่กระผมได้มีโอกาสฝึกตัวตามพระธรรมวินัยในพระพุทธศาสนาทุกอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้ฝึกนั่งสมาธิ(Meditation) อันเป็นแก่นแท้ตามหลักธรรมของพระพุทธองค์

หลวงพ่อกับ กระผมขอสารภาพว่าตอนที่กระผมนั่งสมาธิแรกๆ กระผมจะรู้สึกฟุ้งซ่านรำคาญใจมากครับ กระผมจะเห็นแต่ภาพธรรมชาติ, ภูเขา, ลำธาร หรือแม้กระทั่งหมู่บ้านครับ แต่พอกระผมได้ยินหลวงพ่อกำลังบรรยายประสบการณ์ของพระรูปอื่นๆ ที่ท่านเห็นดวงแก้ว, เห็นองค์พระ แล้วมีความสุข กระผมจึงอยากจะทำอย่างนั้นบ้าง โดยกระผมจะคอยฟังว่าแต่ละท่านนั่งและทำใจกันอย่างไร แล้วกระผมก็ลองทำตามบ้างครับ กล่าว

พระนบ ธมฺมปาโล

ภาพวาดประสบการณ์ภายในของพระนบ ธมฺมปาโล

คือ ก่อนที่กระผมจะนั่งสมาธิทุกครั้ง กระผมจะตั้งใจสวดมนต์โดยมองไปที่องค์พระแก้วใสที่อยู่บนโต๊ะหมู่บูชาข้างหน้าห้อง แล้วกระผมก็นึกอาราธนา น้อมท่านให้มาที่กลางห้องของกระผมครับ จากนั้นกระผมจะภาวนา “สัมมาอะระหัง” ไปเรื่อยๆ แล้วสักพักกระผมก็เห็นองค์พระลอยมาหาจริงๆ ครับ องค์พระมีลักษณะเป็นแก้วใสๆ สว่างๆ ทั้งองค์สวยงามมาก ที่แรกที่กระผมเห็น องค์พระจะมีขนาดเท่ากำปั้นได้ครับ โดยท่านนั่งขัดสมาธิหันหน้าออกไปทางเดียวกับตัวกระผม แต่พอมองท่านไปนานๆ เข้า องค์พระก็ค่อยๆ ขยายใหญ่ขึ้นจนเท่าตัวกระผมเลยครับ ครั้งแรกที่กระผมเห็นองค์พระ กระผมดีใจมากจนเก็บความดีใจเอาไว้ไม่อยู่ จึงต้องเอาไปเล่าให้พระอาจารย์ฟัง ซึ่งพระอาจารย์ได้

สอนให้กระผมสงบจิตสงบใจ และมององค์พระไป
เฉยๆ ครับ

หลวงพ่ครับ ตอนนี้กระผมเห็นองค์พระ
ทุกๆ รอบครับ เวลาเมื่อองค์พระ กระผมจะรู้สึกตัว
ของเราเบาฟ่อง กระผมมีความสุขมากจนไม่อยาก
ออกจากสมาธิเลยครับ เรียกว่า “อยากจะนั่งสมาธิ
ทั้งวัน ไม่เบื่อเลย” และเดี๋ยวนี้ไม่ว่ากระผมจะทำ
อะไรหรือเดินไปไหนมาไหน ใจของกระผมจะเกาะ
เกี่ยวอยู่ที่ศูนย์กลางกายตลอดเวลาครับ กระผม
ขอกราบเรียนว่า “โครงการของหลวงพ่เป็น
โครงการที่มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง ถือเป็นมหากุศล

อันยิ่งใหญ่ และยังทำให้กระผมรู้สึกตัวตัวเองเป็น
คนที่โชคดีมากที่สุดที่ได้มาบวชเป็นลูกพระพุทธรเจ้า เป็น
พระหนึ่งในแสนรูปที่จะกอบกู้พระพุทธศาสนาให้
สืบต่อไป” สุดท้ายนี้ กระผมไม่มีอะไรมาครับ
กระผมเพียงอยากจะกราบเรียนหลวงพ่ว่า
“กระผมจะตั้งใจที่จะเป็นเนื่อนานูญให้ดีที่สุดเท่าที่
จะทำได้ครับ”

กราบคารวะด้วยความเคารพอย่างสูง
พระนบ รมมปาโล

**มอบกำลังใจ.....
ส่งความรักและความห่วงใย**

ผ่านทาง E-card กับ www.dmc.tv
มีให้คุณเลือกหลายแบบหลากสไตล์
จักรัตถธรรมะ จักรัตถ์คำคม
จักรัตถ์วามพรวันเกิด จักรัตถ์วันสำคัญ
ต่างๆ และอื่นๆ อีกมากมาย

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

มูลกรรมฐานเรื่อง “เกสา” ตอนที่ 2

มูลกรรมฐานเรื่อง “เกสา” ตอนที่ 2

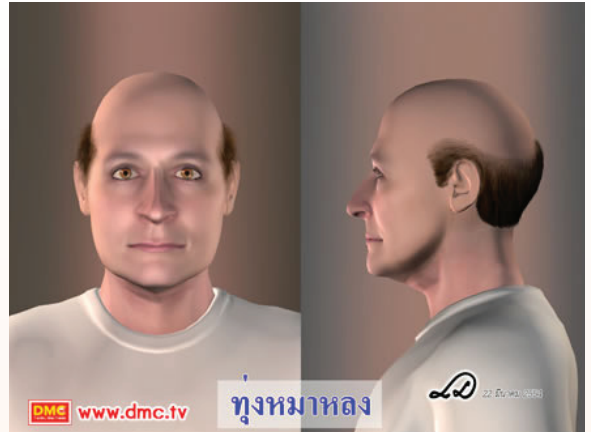
เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

จากที่เกริ่นเรื่องผมร่วง หรือ ศีรษะล้าน ไปเมื่อตอนที่แล้ว ในตอนนี้เราลองมาดูว่าที่ทรงผมในอนาคตของใครบางคนกันดีกว่า ว่า...จะมีผมทรงอะไรให้เราเลือกกันบ้าง แต่ทรงที่วันนี้ ขอสงวนให้กับคนที่ต้องมาเจอกับปัญหาที่เรียกว่า...ผมร่วงหรือศีรษะล้านเท่านั้น หากถ้าใครไม่มีปัญหาแต่ครีမ်ออกครีမ်ใจอยากจะเลียนแบบก็ไม่ว่ากัน เพราะของอย่างนี้มันห้ามกันไม่ได้

ทรงแรกที่จะนำเสนอ คือ พุงหมาหลง เป็นทรงสำหรับคนศีรษะล้านที่มีลักษณะล้านอย่างมากๆ เรียกได้เลยว่า...ล้านจนเกือบหมด จะมีผมขึ้นก็เฉพาะตรงตีนผมทั้งสองข้างเท่านั้น ส่วนที่มาของคำว่า พุงหมาหลง ก็เป็นเพราะถ้าหากเราสมมุติเอาหมาไปปล่อยลงตรงกลางหัวที่เหม่งๆสักตัวหนึ่ง หมาก็ต้องหลงทางและหาทางกลับบ้านไม่ได้ เพราะมันไม่สามารถกำหนดที่หมายได้เลยว่า ในตอนนี้มันกำลังอยู่ทางทิศไหน เรียกว่า...ถ้าเป็นพุง ก็สามารถมองไปจรดขอบฟ้าได้ทุกทิศทุกทางโดยไม่มีที่หมายให้รู้

ทรงที่สอง คือ ดงช้างข้าม เป็นทรงสำหรับคนศีรษะล้านที่มีลักษณะล้านเป็นทางจากหน้าผากไปถึงท้ายทอย อาจมีสัดส่วนเหมือนแม่น้ำที่มีปากน้ำอยู่เหนือหน้าผากก็ได้ ส่วนที่มาของคำว่า ดงช้างข้าม ก็เป็นเพราะหากเปรียบเทียบเป็นดง รอยศีรษะล้านก็เปรียบเสมือนทางเดินของช้าง ความกว้างของทางจะมากจะน้อย จะแคบจะกว้างเท่าไรก็ได้ แต่จะไม่ตกขอบ คือ ช้างยังมองเห็นแนวป่าอยู่ทั้งสองข้าง หากไม่เห็นแนวป่าก็จะกลายเป็นทรงพุงหมาหลงนั่นเอง

ทรงที่สาม คือ ง่ามเทโพ เป็นทรงสำหรับคนศีรษะล้านที่มีลักษณะล้านลึกเข้าไปบริเวณขมับทั้งสองข้าง และจะมีเส้นผมขึ้นอยู่ตรงกลางเหนือกระหม่อมไปจนถึงด้านหลัง ส่วนที่มาของคำ

ดงช้างข้าม

ว่า ง่ามเทโพ ก็เป็นเพราะลักษณะของผมที่เหลือนรอบ มีส่วนเว้าส่วนโค้งคล้ายๆกับไม้ง่ามเทโพ ซึ่งเป็นของเล่นของไทยที่เรารู้จักกันในนามว่า หนังสติ๊ก¹ นั่นเอง

1 เครื่องยิงชนิดหนึ่ง ทำด้วยแถบยางผูกติดกับไม้ที่เป็นง่าม

ทองที่สี่ คือ ชะโดตีแปลง เป็นทองสำหรับคนศีรษะล้านที่มีลักษณะด้านเป็นวงกลมอยู่กลางศีรษะ และจะมีเส้นผมขึ้นอยู่โดยรอบทั้งซ้ายขวา หน้าหลัง สำหรับทองนี้ ถ้ามองจากด้านบนจะเห็นศีรษะด้านได้อย่างชัดเจน ส่วนที่มาของคำว่า ชะโดตีแปลง ก็เป็นเพราะรูปร่างลักษณะของศีรษะด้านทองนี้ เหมือนกับปลาชะโดตีแปลงจนน้ำกระเซ็น ออกไปรอบทิศ หากน้ำน้อยจนเกือบเป็นโคลนตมแล้ว ชะโดตีแปลงก็จะมีส่วนน้ำขังเป็นวงกลม

ทองที่ห้า คือ แร้งกระพือปีก เป็นทองสำหรับคนศีรษะล้านที่มีลักษณะด้านเอิกเข้าไปสองข้างขมับ ลึกเข้าไปโอบกระหม่อมไปต่อกับด้านหลัง จะเหลือเส้นผมเป็นกระจุกอยู่เพียงด้านหน้า ส่วนที่มาของคำว่า แร้งกระพือปีก ก็เป็นเพราะรูปร่างลักษณะของศีรษะด้านทองนี้ เหมือนกับโดนปีกของแร้งมากระพือเส้นผมที่เหลือรวมไว้ด้วยกัน

ทองที่หก คือ ฉีกขวานฟาด หรือ ฉีกหางฟาด เป็นทองสำหรับคนศีรษะล้านที่ไม่ถึงกับล้านเลื่อมหรือล้านเหม่ง คือ ยังพอมีเส้นผมบางๆเหลืออยู่บนกระหม่อมบ้าง ส่วนที่เป็นเว้าเส้นผมบางๆก็จะมีขอบรูปไปจรดบริเวณท้ายทอย ส่วนที่มาของคำว่า ฉีกหางฟาด ก็เป็นเพราะรูปร่างลักษณะของศีรษะด้านทองนี้ อุปมาเหมือนกับเราฉีกหางปลาหรือหางวัว แล้วนำไปฟาดลงบนศีรษะ ก็จะเห็นเส้นผมขึ้นเป็นริ้วๆบางๆปรากฏอยู่เป็นช่วงๆ

ทองที่เจ็ด คือ ราชคคิงเครา เป็นทองสำหรับคนศีรษะล้านที่มีลักษณะด้านในแบบต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เพียงแต่เพิ่มหนวดและเคราเกินธรรมดาเข้าไป คนศีรษะล้านชนิดนี้มักจะมีขนหน้าอกขึ้นดกอีกต่างหาก ส่วนที่มาของคำว่า ราชคคิงเครา ก็หมายถึงพระราชอาสน์เครานั้นเอง เพราะเส้นผมที่เหลือและเคราจะเชื่อมจรดกัน

ทองที่แปด คือ ครึ่งซีกพระจันทร์ เป็นทองสำหรับคนศีรษะล้านที่มีลักษณะด้านที่ด้านหน้าบริเวณหน้าผาก เว้าขึ้นไปด้านบนจนเป็นรูปครึ่งวงกลม ส่วนที่มาของคำว่า ครึ่งซีกพระจันทร์ ก็เป็นเพราะรูปร่างลักษณะของศีรษะด้านทองนี้ เหมือน

งามเทโพ

22 ธันวาคม 2554

DME www.dmc.tv

งามเทโพ

22 ธันวาคม 2554

DME www.dmc.tv

ชะโดตีแปลง

22 ธันวาคม 2554

DME www.dmc.tv

ชะโดตีแปลง

22 ธันวาคม 2554

DME www.dmc.tv

แรงกระพือปีก

๒๐ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

DME www.dmc.tv

ฉีกขวานฟาด
หรือฉีกหางฟาด

๒๐ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

DME www.dmc.tv

แรงกระพือปีก

๒๐ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

DME www.dmc.tv

ฉีกขวานฟาด

๒๐ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

DME www.dmc.tv

พระจันทร์ครึ่งซีก หรือดูคล้ายๆกับ ล้านรอยควาย
ของทางภาคเหนือตอนล่าง

ทรงที่เก่า คือ สุริยันหมดเมฆ เป็นทรง
สำหรับคนศีรษะล้านที่มีลักษณะด้านเกลี้ยงทั้ง
ศีรษะ หรือพูดง่ายๆว่า...ล้านสมบูรณ์แบบ เพราะ
เห็นแต่หนังศีรษะแดงๆ ซึ่งดูเหมือนดวงอาทิตย์
เหมือนกับล้านของจันทบูร และล้านแบบตังโคตรบ่
มีของล้านนา ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นที่มาของคำว่า
สุริยันหมดเมฆ คือ ศีรษะเกลี้ยงไม่มีเส้นผมเหลือ
เลยสักเส้น

สำหรับข้อมูลทรงผมทั้งเก้าทรงที่ได้มานำ
เสนอนี้ อ้างอิงมาจากหนังสือ ตำนานหัวล้านไทย
ซึ่งข้อมูลทั้งหมดนี้ ล้วนแสดงให้เห็นถึงผลพวงเพียง
ส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นจากความไม่งามของเส้นผม ที่
อาจจะเกิดขึ้นกับพวกเราทุกๆ คน ไม่ว่าสาเหตุของ
การเกิดทรงผมทั้งเก้าทรงนี้ จะเกิดจากวิบากกรรม
ในอดีตชาติ หรือเกิดจากการสะสมของเชื้อโรค
หรือเกิดจากพันธุกรรมที่ได้รับมรดกตกทอดจาก

บรรพบุรุษ หรือเกิดจากสาเหตุใดๆก็ตาม มันก็
ทำให้เราเกิดความไม่สบายใจถ้าหากเราต้องเผชิญ
กับทรงผมทั้งเก้าทรงนี้ในอนาคต ดังนั้น ถ้าเรารู้ซึ่ง
ถึงความไม่งามหรือเห็นถึงความเป็นสิ่งปฏิกูลของ
มันแล้ว เราก็จะได้ไม่ต้องไปยึดติดกับมันมาก
เพราะเส้นผมหรือทุกสิ่งทุกอย่างภายในตัวของเรา
นั้น ล้วนเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็ร่วงวันเสื่อมสลายลงไป
ถ้าหากเราไปยึดติดกับมันมาก ก็จะทำให้เรา
รู้สึกทุกข์ใจมาก ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการ
ทำใจหยุดใจนิ่ง

จากที่กล่าวมาทั้งหมด เราคงพอจะเห็นถึง
ความไม่งามของเส้นผม หรือเห็นถึงความเป็นสิ่ง
ปฏิกูลของเส้นผมกันมาพอสมควรแล้ว ซึ่งในความ
เป็นจริง มันยังมีความไม่งามของอวัยวะส่วนนี้อีก
มากมาย แต่ด้วยความที่เราต้องกล่าวถึงอวัยวะ
ส่วนอื่นกันต่อไป เราคงต้องจบความไม่งามของ
เกสา หรือ เส้นผม แต่เพียงเท่านี้

แต่ไม่ว่าตอนนี้ ใครจะคิดได้ หรือใครจะ

ราชคสิงครา

๒๐ 22 มีนาคม 2564

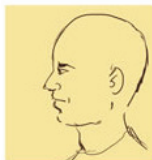
DME www.dmc.tv

ราชคสิงครา

๒๐ 22 มีนาคม 2564

DME www.dmc.tv

สุริยันหมดเมฆ

๒๐ 22 มีนาคม 2564

DME www.dmc.tv

สุริยันหมดเมฆ

๒๐ 22 มีนาคม 2564

DME www.dmc.tv

ครึ่งซีกพระจันทร์

๒๐ 22 มีนาคม 2564

DME www.dmc.tv

ครึ่งซีกพระจันทร์

๒๐ 22 มีนาคม 2564

DME www.dmc.tv

DME www.dmc.tv

เพียงแค่ได้คิด หรือใครไม่ยอมแม้แต่จะคิด เพราะ
ยังยึดติดและยังห่วงสวาทห่วงหล่อนอยู่ ก็ขอให้รับ
รู้เพียงว่า ทรงผมสุดท้ายของมนุษย์ทุกคน ก็คือ
ทรงของนักบวช เพราะทรงผมทรงนี้ถือเป็นทรงของ
ผู้ปลดปล่อย และเป็นทรงสำหรับผู้ที่จะละแล้วซึ่งสิ่ง
ปฏิภูลทั้งหลาย อันมีเกสาเป็นอาทิ

โปรดติดตามตอนต่อไป

หลวงพ่อดอบปัญหา?

โดย พระภาวนาวิริยคุณ (เผด็จ ทัตตชีโว)

เรียบเรียงจากรายการหลวงพ่อดอบปัญหา ทาง
DMC

คำถาม: สมมุติ นาย ก. เป็นผู้พิพากษา ได้ตัดสิน
ประหารชีวิตนักโทษตามกฎหมาย ผู้พิพากษา ก.
จะผิดศีลในข้อปาณาติบาตหรือไม่ ?

คำตอบ: สำหรับเรื่องนี้อธิบายค่อนข้างยากสัก
หน่อย แต่จะขอเล่ากรณีตัวอย่างให้ฟัง จะทำให้
เข้าใจง่ายขึ้น

สมัยหลวงพ่อดอบวัดปากน้ำ ยังมีชีวิตอยู่ ใน
วัดมีพระภิกษุจำพรรษาเป็นจำนวนมากกว่า ๕๐๐
รูป ท่านก็มีกฎเกณฑ์มีระเบียบกติกาท่าน เช่น
เวลารับพระไม่เข้ามา สิ่งที่ต้องทำเป็นอันดับแรก
เลยก็คือ แจกระเบียบของวัดให้พระใหม่อ่านให้
พระใหม่ท่านฟังทีละข้อ ๆ จนกระทั่งจบ

พอจบแล้ว ท่านก็ให้พระรูปนั้นเซ็นชื่อเป็น
หลักฐานเอาไว้ ว่าได้อ่านระเบียบของวัดแล้ว
เข้าใจแล้ว จากนั้นหลวงพ่อดอบวัดปากน้ำฯ ก็เก็บใบ

ระเบียบที่เซ็นชื่อเอาไว้ แล้วก็หยิบใบระเบียบอีกใบ
หนึ่ง ซึ่งมีข้อความเหมือนกันส่งให้ไปติดไว้ในห้อง
ครั้น วันใดวันหนึ่ง พระภิกษุรูปนี้ไปทำความผิดเข้า
หลวงพ่อดอบวัดปากน้ำฯ ก็จะเรียกประชุมพระทั้งวัด
เสร็จแล้วเรียกให้พระภิกษุที่ทำความผิดนั้นแหละ
อ่านระเบียบ หรือกฎของวัดใหม่อีกครั้งเป็นข้อ ๆ
ยกตัวอย่างสมมุติว่า

กฎข้อที่ ๑ ห้ามฉันข้าวเย็น ถ้าฉันข้าวเย็น
ต้องถูกไล่ออกจากวัด

กฎข้อที่ ๒ ห้ามพระภิกษุเข้าไปในเขตแม่ชีรูปใดเข้าไปในเขตแม่ชีโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ไล่ออกจากวัด

กฎข้อที่ ๓ เมื่อถึงเวลาฟังพระปาติโมกข์ ถ้ารูปใดขาดโดยไม่มีเหตุจำเป็น เช่น ไม่ได้ป่วยไข้ให้ไล่ออกไปจากวัด หรือรูปใดไม่มาสดมภ์ทำวัตรเช้าทำวัตรเย็นให้ไล่ออกจากวัด

เมื่อพระภิกษุรูปนั้นอ่านกฎของวัดไปที่ละข้อ ๆ ในที่สุดจะถึงข้อที่ท่านทำผิด เช่น สมมุติว่าทำผิดฐานที่ไม่มาสดมภ์ทำวัตรเช้าโดยไม่มีเหตุจำเป็นอยู่เป็นประจำ พอถึงข้อนี้หลวงพ่อดูปากน้ำฯ จะให้หยุด แล้วถามว่า “ท่านได้ทำความผิดในข้อนี้หรือเปล่า” ถ้าเขาทำเขาก็ต้องรับ “ผมทำผิดครับ” เออ..แล้วกฎมันบอกว่าไหนะ?

“ถ้าทำผิดกฎบอกว่าให้ไล่ออกจากวัดครับ”

“ถ้าอย่างนั้นชนของออกไปเดี๋ยวนี้ นี่พ่อไม่ได้ไล่อ่านนะ กฎวินัยมันไล่ออก เพราะฉะนั้นชนของออกไปเดี๋ยวนี้เลย จะมาโกรธพ่อไม่ได้ เพราะท่านเซ็นเอาไว้เรียบร้อยแล้ว ว่าถ้าผิดอย่างนี้จะต้องออกจากวัด ท่านได้ไล่อตัวเองตามกฎที่มีอยู่ หลวง

พ่อไม่ได้ไล่อะ” ถ้าผู้พิพากษาคัดสินประหารชีวิตไม่มีใจโกรธ เกลียด แก้งอะไรกันไปด้วยก็ไม่ผิด

คราวนี้ เราก็มาดูปัญหาที่ถามว่าผู้พิพากษาคัดสินประหาร ชีวิตผิดศีลข้อปาณาติบาตหรือไม่ ก็ดูว่ากฎนั้นได้ตั้งกันไว้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ในสังคมแน่นอนหรือเปล่า ถ้าแน่นอนเป็นอย่างนั้นแล้ว กติกาลงโทษว่าอย่างไร ถ้าพยายามจะลดหย่อนผ่อนปรนลงมาแล้วก็ยังแก้ไขอะไรไม่ได้ จำเป็นต้องตัดสินไปตามกติกากฎบ้านเมือง โดยไม่มีใจที่จะแถมโกรธ แถมเกลียด แถมแก้งอะไรลงไปเลย ก็บอกว่าผู้พิพากษาไม่ผิด แต่ว่าคนที่แบกเวรนี้เอาไว้ คือคนที่ตรากฎหมายนี้ คนนั้นแหละที่จะแบกเอาไว้มาก

คนที่ตรากฎหมายต้องแบกรับบาปเอาไว้มากที่สุด

เพราะฉะนั้น การตรากฎหมายแต่ละข้อขอให้คิดให้มาก ไม่อย่างนั้นคนที่ตรากฎหมายนั้นแหละที่ต้องแบกบาป รับบาปเอาไว้ ผู้พิพากษาไม่ได้แบกอะไรหนักหนา ยกเว้นผู้พิพากษาที่แก้งเขา หรือไม่ได้แก้ง ตัดสินไปตามเนื้อหานั่น แต่มีใจยินดีให้มันตายไปเสียเถอะ อนุโมทนาบาปก็ได้นะ

รายการยอดฮิต!

*** รายการทันโลกทันธรรม**
แหล่งข้อมูลความรู้ สาระทั้งทางโลก
และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

*** รายการข้อคิดรอบตัว**

รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง
ความรู้ เพิ่มเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เรื่องดีเรื่องเด่น

อานุภาพพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำภาษีเจริญ

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทโร)
ครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย พระผู้ปราบมาร
ตอน สมบัติไม่วัด

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

(จากซ้าย) อบต.ปาน คลองน้อย, กัลฯ ปวีลภา ปานเขียน

กราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงปู่
ที่เคารพอย่างสูง

ลูกชื่อ กัลฯปวีลภา ปานเขียน สามียของลูกชื่อ
กัลฯปาน คลองน้อย สมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนตำบลแหลมใหญ่ จังหวัดสมุทรสงคราม เราทั้ง
สองขอกราบรายงานข่าวเด่นประเด็นร้อน ที่ร้อน
สุดๆในรอบสัปดาห์ที่ผ่านมาค่ะ ที่ลูกบอกว่าร้อน
สุดๆ ก็เพราะว่าบ้านของลูก คือ บ้านเลขที่ 72 หมู่ 3
ตำบลแหลมใหญ่ จังหวัดสมุทรสงคราม เพิ่งจะรอด
มาได้อย่างปาฏิหาริย์จากการถูกเพลิงไหม้ เมื่อคืน
วันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน พ.ศ.2554 ที่ผ่านมาค่ะ ซึ่ง

ลูกก็มีความเชื่อมั่นและศรัทธาเกินพันเปอร์เซ็นต์
เลยว่า ที่บ้านของเราอยู่รอดปลอดภัยจากพระ
เพลิงในคืนนั้นมาได้ ก็เป็นเพราะบารมีของพระเดช
พระคุณหลวงปู่สดมาช่วยไว้แท้ๆ โดยลูกขอกราบ
รายงานลำดับเหตุการณ์สุดระทึก ที่ทั้งเขย่าขวัญ
สั่นประสาทตัวลูกและสามี ดังต่อไปนี้ค่ะ

วันนั้น หลังจากที่เสร็จจากงานบุญบูชา
ข้าวพระวันอาทิตย์ต้นเดือนที่วัดพระธรรมกายแล้ว
ความจริงลูกจะต้องกลับถึงบ้านที่จังหวัด
สมุทรสงครามประมาณสี่ทุ่มครึ่งเหมือนทุกครั้ง แต่
เผอิญวันนั้นเป็นความโชคดีของลูกอย่างไรไม่
ทราบค่ะ ที่ก่อนจะกลับ ลูกได้บังเอิญพบกับพระ

อาจารย์หัวหน้าศูนย์อบรมของวัดมณีสวรรค์ที่ลูก
ได้เคยบวชอุปาสิกาแก้วหน่ออ่อน ท่านเมตตา
ส่งลูกถึงที่บ้าน ลูกจึงถึงบ้านเร็วกว่าปกติ กล่าวคือ
ถึงประมาณสองทุ่มค่ะ พอกลับมาแล้ว ลูกก็รีบ
อาบน้ำอาบท่าและเข้านอน ซึ่งพอตอนสัก
ประมาณสี่ทุ่มครึ่งเห็นจะได้ สามีของลูกก็ได้ยิน
เสียงดังเปรี้ยะๆมาจากข้างบ้าน พอเปิดหน้าต่าง
ออกดูก็พบว่า บ้านข้างๆกำลังมีไฟไหม้ค่ะ ซึ่งสามี
ได้หันมาบอกให้ลูกรีบเก็บข้าวของเงินทองให้หมด

ตอนนั้น ด้วยความที่ลูกตกใจกลัวสุดขีด ไม่รู้
จะทำอย่างไรดี ได้แต่ร้องเรียกให้พระเดชพระคุณ
หลวงปู่ช่วย ลูกจึงร้องว่า “หลวงปู่ช่วยลูกด้วย วันนี้
ลูกขอเบิกร่องทั้งหมดที่ลูกได้ทำมา ขอให้พระเดช
พระคุณหลวงปู่รับมาช่วยลูกด้วย อย่าให้ไฟมา
ไหม้ถึงบ้านของลูกเลย เจ้าค่ะ” แล้วจากนั้นลูกกับ
สามีก็ช่วยกันสวดมนต์ค่ะ แต่สวดไปได้ไม่เท่าไร
เราก็กินรู้สึกร้อนหัวใจ จึงพากันวิ่งออกไปหน้าบ้าน
แล้วก็เห็นบ้านที่ติดกับเราแค่กำแพงกันกำลังถูกไฟ

ลูกไหม้ เปลวไฟลูกโชนแดงฉานพุ่งสูงมาก น่ากลัว
มากๆเลยคะ แคมตอนนั้นรถดับเพลิงก็ยังไม่ถึง
ทำให้ลูกกับสามียิ่งใจคอไม่ดี เพราะกังวลไปหมด
เนื่องจากบ้านที่อยู่ติดกับเราทำอุตสาหกรรมหนึ่ง
ปลาทุ มีแต่ถังแก๊สและสายไฟระโยงระยางเต็มไป
หมด ส่วนบ้านของลูกก็เป็นเพียงบ้านไม้เก่าๆ ถ้าไฟ
มาถึงจริงๆ ก็คงไม่เหลืออะไร

ตอนนั้น ลูกได้แต่ร้องเรียก แล้วก็ร้องให้
พนมมือไหว้บอกกับพระเดชพระคุณหลวงปู่ว่า
“หลวงปู่เจ้าข้า นี่บ้านของหลวงปู่ะเจ้าคะ ลูกเป็น
แค่ผู้อาศัย ขออย่าให้มีลมเลย ขออย่าให้พระเพลิง
มาถึงบ้านของเราเลย หลวงปู่เป็นที่พึ่งสุดท้าย ขอ
ให้บ้านของหลวงปู่จงปลอดภัย ให้พ้นวิฤตติจากภัย
พิบัติครั้งนี้ด้วยเถิด” ซึ่งพอลูกได้อธิษฐานกับท่าน ก็
เกิดเหตุการณ์ประหลาดมาก กล่าวคือ ปกติถ้ามีไฟ
ไหม้ก็จะเกิดลมพัดบ้าง แต่ขณะนั้นแม้ว่าเปลวไฟ
จะลุกร้อนแรงแค่ไหน แต่ลมกลับสงบนิ่ง เรียกว่า
ไม่มีลมพัดมาเลยคะ แคมเปลวไฟที่กำลังจะลาม
มาทางบ้านของลูก จู่ๆ ไฟก็กลับพุ่งตรงขึ้นฟ้าแล้ว
เปลี่ยนทิศย้อนกลับไปไหม้อีกทาง จึงทำให้บ้าน
ของลูกรอดอย่างปาฏิหาริย์เลยคะ ซึ่งตอนนั้นก็เป็น

เวลาเดียวกันกับที่รถดับเพลิงมาถึงพอดี ลูกกับ
สามีถึงกับโล่งใจและดีใจแบบสุดๆ และเราก็เชื่อ
อย่างที่สุดว่า เป็นเพราะบารมีและความศักดิ์สิทธิ์
ของพระเดชพระคุณหลวงปู่บ้านของเราถึงได้อยู่
รอดปลอดภัย โดยไม่ต้องเสียทรัพย์สินอะไรเลยคะ

ลูกขอกราบเรียนหลวงพ่อกว่า “นี่ไม่ใช่ครั้งแรกนะเจ้าคะ ที่เราได้พบกับความศักดิ์สิทธิ์ของ
พระเดชพระคุณหลวงปู่ เพราะอย่างตอนที่สามี
ของลูกจะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นอบต. เขาก็มาขอ
กับพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่วิหารพระมงคลเทพ
มุนีที่วัดพระธรรมกายคะ เขาถึงได้ตำแหน่งมา
อย่างง่ายๆ ชนิดสำเร็จเป็นอัศจรรย์” ลูกขอยืนยัน
และยืนยันว่า “การที่ได้เกิดมาเป็นลูกหลานของ
พระเดชพระคุณหลวงปู่ นั้น ชีวิตของเราจะดีขึ้น
จริงๆ อยู่รอดปลอดภัยจริงๆ เราพึ่งท่านได้จริงๆคะ”
ซึ่งเราทั้งสองก็จะขอเป็นลูกหลานกตัญญูติดตาม
พระเดชพระคุณหลวงปู่ หลวงพ่อ และคุณยาย
อาจารย์ สร้างบารมีเรื่อยไปตราบนานถึงที่สุดแห่ง
ธรรมเลยคะ

กราบนมัสการด้วยความเคารพอย่างสูง
ปวีลภา ปานเขียน

“กัลยณธรรมชัย สร้างทุกสิ่ง”

วันที่ 6 พฤศจิกายน 2554
ณ วัดพระธรรมกาย

สำหรับท่านที่ต้องการร่วมบุญกุศลประจำปี 2554
กับกอง dmc.tv ได้ที่รหัสกอง 08-6006-851-6880

ร่วมบุญได้ทางธนาคารไทยพาณิชย์
ชื่อบัญชี ทศพร บุญยวงกูร เลขที่บัญชี 314-456911-8
เมื่อท่านทำบุญแล้วให้แจ้งที่ Contact@dmc.tv
สอบถามเพิ่มเติม โทร.08-9685-0072
หรือทุกวันอาทิตย์ที่ เสาร์ E6
สภาธรรมกายสากล วัดพระธรรมกาย

มหากฐิน 2554 “กฐินธรรมชัย สร้างทุกสิ่ง”

สุดยอดแห่งบุญ 1 ปี มีเพียงครั้งเดียว

วันอาทิตย์ที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2554

ณ วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี

มหากาลทาน มหากฐิน สุข สำเร็จ สมปรารถนา

กฐินมหากาลทาน ธรรมดาอันสงฆ์ของบุญกฐินนั้นมีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวที่หาอ่านได้ในพระไตรปิฎก เช่น มหาทุกคตะ เป็นต้น กฐิน ในปีนี้เป็นกฐินธรรมชัย เพื่อสร้างทุกสิ่งทุกอย่างที่ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชชาธรรมกายไปทั่วโลก พระเดชพระคุณหลวงพ่อดมชโย ท่านมีเมตตาให้ลูกได้บุญใหญ่ ด้วยการดำริให้กฐินในปีนี้เป็นกฐินสร้างทุกสิ่ง คือ อาคารพระผู้ปราบมาร (พระมงคลเทพมุนี สดจนฺทสุโร) ซึ่งจะใช้ประโยชน์เป็นที่พักสงฆ์

อาคารที่พักสงฆ์นี้มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาวิชาธรรมกาย เพราะในปัจจุบันมีพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง พระภิกษุเพิ่มขึ้นมากมาย นับตั้งแต่ได้มีการจัดการบวช

“กฐินธรรมชัยสร้างทุกสิ่ง” สร้างอาศรมบรรพชิตรองรับพระภิกษุสงฆ์ ผู้ให้สถานที่ขึ้นชื่อว่าให้ทุกสิ่ง

ขึ้นมาในแต่ละโครงการ ถ้าเราลองมานึกย้อนดู เข้าพรรษาปีที่ผ่านมา มีพระภิกษুবวชในช่วงเข้าพรรษาน้อยมาก แม้แต่วัดในกรุงเทพฯที่เคยมีพระบวชเป็นจำนวนมาก ก็กลบลดลง พระเดชพระคุณหลวงพ่อดมชโย ท่านได้ยืนยันแล้วว่า เพราะพุทธศาสนากำลังมีภัย จึงได้ดำริโครงการบวชโครงการแรกขึ้นมา คือ กองพันสถาปนา ในต้นปี 2553 และจัดบวชโครงการ 7,000 รูป 7,000 ตำบล ในช่วงกลางปี 2553 เลยทันที โดยมีพระภิกษุจากโครงการแรก คือ กองพันสถาปนา นั้นเป็นพระพี่เลี้ยง

หลังจากนั้นโครงการบวชพระ 1 แสนรูป ทุกหมู่บ้านทั่วไทยก็ได้เกิดขึ้น ซึ่งจัดต่อเนื่องทั้งรุ่นภาคฤดูร้อน และรุ่นเข้าพรรษา ผ่านมาจนถึงตอนนี้ วัดพระธรรมกายสร้างพระแท้ให้เกิดขึ้นมากมาย แม้ในขณะนี้ พระภิกษุที่บวชเข้ามาในโครงการทั้ง

หลายและมีความตั้งใจบวชอยู่ในพระพุทธศาสนา เพื่อช่วยเผยแผ่ขยายงานพระศาสนา สอนธรรมะโปรดญาติโยมผู้รอคอยเนื่อนานบุญ การได้ทำหน้าที่เป็นพระพี่เลี้ยง เพื่อสร้างพระแท่นต๋อรุ่น รุ่นแล้วรุ่นเล่า บัดนี้พระภิกษุจำนวนไม่น้อยได้ปฏิบัติหน้าที่ รับภารกิจของพระศาสนาได้กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ และทั่วโลกในอนาคต

พระภิกษุทั้งหลายผู้ได้ชื่อว่าเป็นแม่ทัพของกองทัพธรรม ไม่ว่าจะไปตามเมืองต่างๆ จังหวัดต่างๆ รวมถึงพระภิกษุที่ทำหน้าที่เป็นกองกลาง ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ที่ศูนย์กลาง คือ วัดพระธรรมกาย ทำให้มีจำนวนพระภิกษุเพิ่มมากขึ้น และบ่อยครั้งที่ท่านต้องเดินทางมาประชุมงานที่วัด

พระธรรมกาย ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีอาคารที่พักเพียงพอสำหรับรองรับ ดังนั้น กฐินปีนี้ จึงเป็นบุญใหญ่ เป็น กฐินธรรมชัย เพื่อสร้างทุกสิ่ง ซึ่งก็คืออาคารที่พักสงฆ์ อาศรมอุปาสิกา และอาคารจอดรถเพื่อรองรับสาธุชนและพุทธบุตรจำนวนมากในอนาคต

อาคารที่พักสงฆ์จะเป็นอาคารสูง 12 ชั้น 3 อาคาร เข้าพักได้ถึง 6,000 รูป โดยแบ่งเป็นส่วนของที่พักสงฆ์ ห้องประชุม ห้องสวดมนต์ ห้องปฏิบัติธรรม ห้องเอนกประสงค์ ห้องพักชั่วคราว เป็นต้น

DMC www.dmc.tv

อาศรมบูชาลิกา
ทัศนียภาพอาคารคุณยาย หนึ่งไม่มีสอง
(คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนก
ยูง)

อานิสงส์การสร้างอาคารพระผู้ปราบมาร

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

และอาคารคุณยาย หนึ่งไม่มีสอง

(คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนก
ยูง)

1. ผู้ให้สถานที่ขึ้นชื่อว่าให้ทุกสิ่ง ซึ่งบุญกุศลที่เกิดจากการให้ทุกสิ่ง จะทำให้สมบูรณ์พร้อมทุกด้านอย่างง่าย ๆ
2. เมื่อไปเกิดในภพชาติใด ผู้สร้างจะปลอดภัยในสิ่งที่อยู่อาศัย เพราะจะบังเกิดสมบัติที่เป็นที่อยู่อาศัยอันประณีตไว้รอท่า อีกทั้งยังเป็นที่อยู่อาศัยที่ทำเลดี อยู่ในปฏิรูปเทศ 4 ซึ่งทำให้เกิดความสะดวกรสบายในหนทางการสร้างบารมี เพราะได้สร้างเหตุเอาไว้ในภพชาตินี้
3. ผู้สร้างจะมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งกายและใจ นิ่ง นอน ยืน เดิน หลับ เป็นสุขตื่นเป็นสุขเพราะได้สร้างสถานที่พักและที่จำวัด ถวายแด่พระภิกษุสงฆ์และเจ้าหน้าที่จำนวนมาก
4. ผู้สร้างจะมีสายบุญเชื่อมกับมหาปูชนียาจารย์และจะสามารถบรรลุธรรมที่ท่านบรรลุได้โดยง่าย สามารถเข้าถึงนิพพาน และที่สุดแห่งธรรมได้โดยง่าย
5. ผู้สร้างจะเกิดในตระกูลสูง เข้าถึงฐานะอันสูงส่งเป็นที่เคารพ นับถือ เกียรติของเหล่ามนุษย์และเทวาเพราะขึ้นชื่อว่าบูชาบุคคลที่ควรบูชา ซึ่งถือว่าเป็นมงคลอันสูงสุด
6. ผู้สร้างจะมีบุตร บริวาร ที่มีความเคารพ กตัญญู อยู่ในโอวาท เพราะทำทานด้วยความ

7. ผู้สร้างจะเป็นผู้มีปัญญาเป็นเลิศ เพราะได้สร้างมหาศาลาที่ประกอบด้วยปัญญา ๖๖๖ ผู้ที่มีปัญญาที่ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ
8. ผู้สร้างจะเป็นผู้มีสัมมาทิฐิ เกิดในปฏิรูปเทศ ในดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง เพราะได้สร้างเหตุแห่งความเจริญไว้ในพระพุทธศาสนา
9. หลังจากละโลกแล้ว จะได้ไปเสวยทิพยสมบัติถึงพร้อมด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และอธิปไตยอันไม่มีประมาณ
10. เมื่อลงมาเกิดเป็นมนุษย์ จะเข้าถึงความเป็นมหาเศรษฐีได้โดยง่าย ถึงพร้อมด้วยโภคทรัพย์อันมากมาย เพราะได้บริจาคทรัพย์ไว้ในพระพุทธศาสนา และน้อมนาคบุญอันเลิศ ฯลฯ

ประเพณีทอดกฐิน บุญใหญ่แห่งปี

การทอดกฐินเป็นประเพณีอันดีงามของชาวพุทธที่ศาสนิกชนประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลายาวนานกว่า 2,500 ปี กำเนิดขึ้นเมื่อครั้งที่พระภิกษุชาวเมืองปาไลยรัฐออกเดินทางไกล เพื่อไปเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ณ วัดพระเชตวัน พระภิกษุเหล่านั้นมีจีวรที่เปื้อนเปื้อนเปื้อนและเปื้อนขาดด้วยความเก่า พระบรมศาสดาจึงทรงมีพุทธานุญาตให้ภิกษุผู้อยู่จำพรรษารับผ้ากฐินได้หลังออกพรรษา เพื่อนำมาผัดเปลี่ยนผ้าเก่า

ประเพณีทอดกฐินได้เกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งนั้นและสืบทอดมาจนกระทั่งปัจจุบัน

บุญจากการทอดกฐินเป็นบุญพิเศษที่ทำได้ยากกว่าบุญอื่น ด้วยสาเหตุหลายประการ ดังนี้ จำกัดกาลเวลา คือ ต้องถวายภายใน 1 เดือน นับตั้งแต่วันออกพรรษา จำกัดชนิดทาน คือ ต้องถวายเป็นสังฆทานเท่านั้นจะถวายเจาะจงภิกษุรูปใดรูปหนึ่งเหมือนทานอย่างอื่นไม่ได้ จำกัดคราว คือ แต่ละวัดรับกฐินได้เพียงปีละ 1 ครั้ง เท่านั้น จำกัดผู้รับ คือ พระภิกษุผู้รับกฐินได้จะต้องจำพรรษาที่วัดนั้นครบไตรมาส (3 เดือน) และต้องมีจำนวนตั้งแต่ 5 รูปขึ้นไป จำกัดงาน คือ เมื่อพระภิกษุรับผ้ากฐินแล้ว จะต้องกรานกฐินให้เสร็จภายในวันนั้น จำกัดของถวาย คือ ไทยธรรมที่ถวายต้องเป็นผ้าผืนใดผืนหนึ่งในไตรจีวรเท่านั้น โดยทั่วไปนิยมใช้สังฆาฏิ ไทยธรรมอื่นจัดเป็นบริวารกฐิน เกิดจากพุทธประสงค์ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมีพุทธานุญาตให้พระภิกษุสงฆ์รับผ้ากฐินเพื่อผัดเปลี่ยนไตรจีวรเก่า แต่ทานอย่างอื่นทายกทูลขอให้ทรงอนุญาต เช่น มหาอุบาสิกาวิสาขาทูลขออนุญาตถวายผ้าอาบน้าฝน

นอกจากนี้การทอดกฐินยังเป็นการทำทานพิเศษ คือ ทั้งพระภิกษุและญาติโยมผู้ทอดกฐินได้ทานสังส์ด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย การทอดกฐินจึงเป็นบุญใหญ่ ที่ผู้ให้ (คฤหัสถ์) และผู้รับ (พระภิกษุสงฆ์) ต่างก็ได้บุญอย่างมหาศาล

”กฐินธรรมช่วยสร้างทุกสิ่ง”
จัดสร้างอาศรมอุบาสิกา หรือ อาคารคุณยาย หนึ่งไม่มีสอง

สาธุชนผู้มีบุญทั้งหลาย พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า “การสังสมบุญ นำสุขมาให้” เพราะบุญคือผลที่เกิดขึ้นจากการทำความดี ที่จะคอยหนุนนำชีวิตของเราให้ประสบแต่ความสุขความสำเร็จ “เมื่อมีบุญมากอุปสรรคก็น้อย เมื่อมีบุญน้อยอุปสรรคก็มาก” ดังนั้น บัณฑิตผู้ฉลาดจึงหมั่นสังสมบุญอยู่เป็นนิตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “บุญกฐิน” มหาทานบารมีแห่งปี..ซึ่งเป็นบุญใหญ่ที่จะช่วยเติมเต็มความสุขความสำเร็จให้บังเกิดขึ้นกับชีวิตของเราในชาตินี้และเพื่อชีวิตที่ดีกว่าในภพชาติต่อไป トラバกระทั่งวันเข้าสู่พระนิพพาน

อานิสงส์บุญทอดกฐินสามัคคี

1. ทำให้มั่งคั่งด้วยโภคทรัพย์สมบัติ
2. ทำให้ประสบความเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงาน

3. ทำให้เป็นผู้มีสัมมาทิฐิ พบเจอแต่บัณฑิต กัลยาณมิตร เพราะบุญบุคคลที่ควรบูชา
4. ทำให้มีชื่อเสียงและเป็นที่เคารพศรัทธาของมหาชน
5. ทำให้มีจิตใจเข้มแข็ง บริสุทธ์ ผ่องใส และมีความสุขอยู่เสมอ
6. ทำให้มีจิตใจตั้งมั่นเป็นสมาธิ(Meditation) และเข้าถึงธรรมได้ง่าย
7. ได้ชื่อว่ารู้จักใช้ทรัพย์สมบัติให้เกิดเป็นบุญติดตัวไป ในภพหน้าอย่างเต็มที่
8. ทำให้มีรูปงาม ผิวพรรณงาม ไม่ขาดแคลนเครื่องนุ่งห่มอันประณีตและเป็นที่รักของบุคคลทั่วไป
9. ได้บังเกิดในปฏิรูปเทส ภายใต้วมเงาพระพุทธรูปศาสนา
10. เมื่อละจากโลกมนุษย์แล้วจะได้ไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์

การทำบุญทอดกฐินเป็นบุญที่ทำได้ปีละครั้ง หรือที่เรียกว่าเป็นบุญตามกาล คือ ให้ตามเวลาที่ควรจะให้ เช่น ให้กับพระหรือคนที่กำลังเดินทาง หรือให้ผลไม้ตามฤดูกาลเป็นทาน หรือให้ของกับผู้ที่กำลังเจ็บไข้ได้ป่วย ที่สำคัญการทอดกฐินเป็นการทำบุญกับพระภิกษุที่เพิ่งจำพรรษาครบ 3 เดือน ซึ่งเป็นเนื่อนาบุญเป็นอย่างดี และผู้ที่ทำบุญตามกาลเช่นนี้ จะมีผลบุญติดตัวไป คือ ไม่ว่าจะเกิดมาที่ภพ ที่ชาติ ก็จะเป็นผู้มีสมบัติมาก ได้รับความสำเร็จตามประสงค์ในเวลาที่ต้องการได้โดยง่าย หรือเรียกได้ว่ามีสมบัติมาไม่ขาดมือ แม้อาจจะไม่ใช่คนรวย แต่หากอยากได้สิ่งใดก็จะได้ตั้งใจ หรือถ้าจะไปอ่านในพระไตรปิฎกเพิ่มเติมก็จะพบว่า อานิสงส์ของการทำบุญทอดกฐินนั้น ในชาติที่เกิดมาเจอพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็จะได้รับการบวชแบบเอหิภิกขุอุปสัมปทามีผ้าลอยลงมาจากบนท้องฟ้า

กฐิน เป็นภาษาพระวินัย เป็นชื่อเรียกผ้าพิเศษ ที่พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้ภิกษุผู้อยู่จำพรรษาครบ 3 เดือนแล้วรับมานุ่งห่มได้

กฐิน แปลตามศัพท์ว่า ไม่สะดึง คือกรอบไม้หรือไม้แบบสำหรับขึงผ้าที่จะเย็บเป็นจีวร ผ้าที่เย็บสำเร็จจากกฐินหรือไม้สะดึงแบบนี้เรียกว่า ผ้ากฐิน

กฐิน มีกำหนดระยะเวลาถวาย จะถวายตลอดไปเหมือนผ้าชนิดอื่นมิได้ ระยะเวลานั้นมีเพียง 1 เดือน คือตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ไปจนถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 (วันเพ็ญเดือน 12) ระยะเวลานี้เรียกว่า กฐินกาล คือระยะเวลาทอดกฐินหรือเทศกาลทอดกฐิน

ความหมายของกฐินและทอดกฐิน

ความหมายของกฐินที่เกี่ยวข้องกันอยู่หลายความหมายดังนี้

กฐินที่เป็นชื่อของกรอบไม้ กรอบไม้แบบสำหรับทำจีวร ซึ่งอาจเรียกว่าสะดึงก็ได้ เนื่องจากในครั้งพุทธกาลการทำจีวรให้มีรูปลักษณะตามที่กำหนดกระทำได้โดยยาก จึงต้องทำ

กฐิน DMC		บรรณาธิการ	บุษบา สามภพดี	วิลลภ เติม
ผู้พิมพ์	จิรายุณี ศรีรัตน	บรรณาธิการ	วิลลภ เติม	วิลลภ เติม
ผู้พิมพ์	วิลลภ เติม	บรรณาธิการ	วิลลภ เติม	วิลลภ เติม
ผู้พิมพ์	วิลลภ เติม	บรรณาธิการ	วิลลภ เติม	วิลลภ เติม
ผู้พิมพ์	วิลลภ เติม	บรรณาธิการ	วิลลภ เติม	วิลลภ เติม
ผู้พิมพ์	วิลลภ เติม	บรรณาธิการ	วิลลภ เติม	วิลลภ เติม
ผู้พิมพ์	วิลลภ เติม	บรรณาธิการ	วิลลภ เติม	วิลลภ เติม
ผู้พิมพ์	วิลลภ เติม	บรรณาธิการ	วิลลภ เติม	วิลลภ เติม
ผู้พิมพ์	วิลลภ เติม	บรรณาธิการ	วิลลภ เติม	วิลลภ เติม
ผู้พิมพ์	วิลลภ เติม	บรรณาธิการ	วิลลภ เติม	วิลลภ เติม

แผ่นทองจารึกชื่อประธานกองกฐินธรรมชัย

กรอบไม้สำเร็จรูปไว้ เพื่อเป็นอุปกรณ์สำคัญในการทำเป็นผ้านุ่งหรือผ้าห่ม หรือผ้าห่มซ้อนที่เรียกว่า จีวรเป็นส่วนรวม ผืนใดผืนหนึ่งก็ได้ ในภาษาไทยนิยมเรียก ผ้านุ่ง ว่า สบง ผ้าห่ม ว่า จีวร และ ผ้าห่มซ้อน ว่า สังฆาฏี

กฐินที่เป็นชื่อของผ้า หมายถึงผ้าที่ถวายให้เป็นกฐินภายในกำหนดกาล 1 เดือน นับตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ผ้าที่จะถวายนั่นจะเป็นผ้าใหม่ หรือผ้าเทียมใหม่ เช่น ผ้าฟอกสะอาด หรือผ้าเก่า หรือผ้าบังสุกุล คือผ้าที่เขาทิ้งแล้ว และเป็นผ้าเปื้อนฝุ่นหรือผ้าที่มีผู้ถวายจะเป็นศฤงคารก็ได้ เป็นภิกษุหรือสามเณรก็ได้ ถวายแก่สงฆ์แล้วก็ใช้อย่างอื่นใช้ได้

กฐินที่เป็นชื่อของบุญกิริยา คือการทำบุญ คือการถวายผ้ากฐินเป็นทานแก่พระสงฆ์ผู้จำพรรษาอยู่ในวัดใดวัดหนึ่งครบไตรมาส เพื่อสงเคราะห์ผู้ประพฤติปฏิบัติชอบให้มีผ้านุ่งหรือผ้าห่มใหม่ จะได้ใช้ผลัดเปลี่ยนของเก่าที่จะขาดหรือชำรุด การทำบุญถวายผ้ากฐิน หรือที่เรียกว่าทอดกฐิน คือทอดหรือวางผ้าลงไปแล้วกล่าวคำว่า ถวายในท่ามกลางสงฆ์ เรียกได้ว่าเป็น กาลทาน คือการถวายก่อนหน้านั้น หรือหลังจากนั้นไม่เป็นกฐิน ท่านจึงถือโอกาสทำได้อย่าง

กฐินธรรมชัย สร้างทุกสิ่ง เพื่อรองรับงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชาธรรมกาย

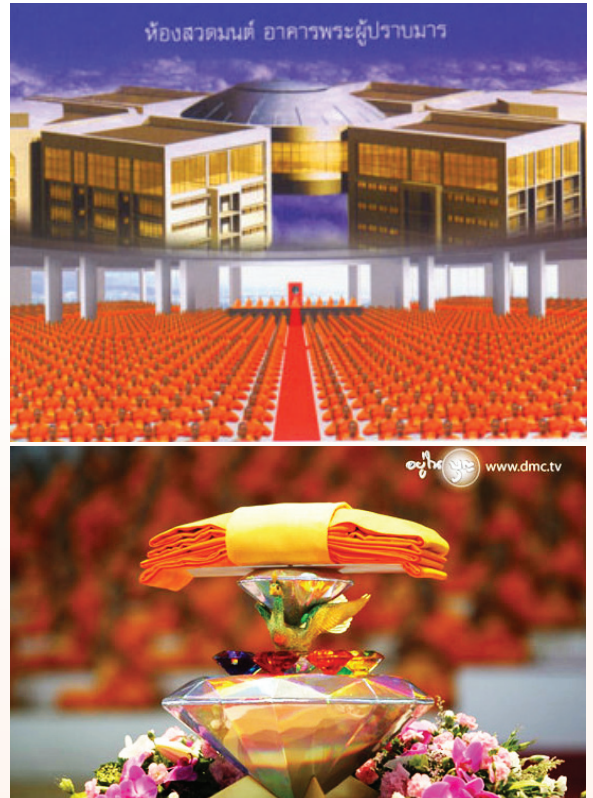
กฐินที่เป็นชื่อของสังฆกรรม คือกิจกรรมของสงฆ์ก็ต้องมีการสวดประกาศขอรับความเห็นชอบจากที่ประชุมสงฆ์ ในการมอบผ้ากฐินให้แก่ภิกษุรูปใดรูปหนึ่ง เมื่อทำจีวรสำเร็จแล้วด้วยความร่วมมือของภิกษุทั้งหลายก็จะได้เป็นโอกาสให้ได้ช่วยกันทำจีวรของภิกษุรูปอื่น ขยายเวลาทำจีวรได้อีก 4 เดือน ทั้งนี้เพราะในสมัยพุทธกาลการหาผ้า การทำจีวรทำได้โดยยาก ไม่ทรงอนุญาตให้เก็บสะสมผ้าไว้เกิน 10 วัน แต่เมื่อได้ช่วยกันทำสังฆกรรมเรื่องกฐินแล้วอนุญาตให้แสวงหาผ้าและเก็บไว้ทำเป็นจีวรได้จนตลอดฤดูหนาว คือจนถึงวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 4

ที่มาของประเพณีทอดกฐิน

ในสมัยพุทธกาล ภิกษุชาวเมืองปาฐะรัฐจำนวน 30 รูป เดินทางมาเฝ้าพระศาสดา แต่ไม่ทันวันเข้าพรรษา จึงจำพรรษา ณ เมืองสาเกตุ ในระหว่างทาง พอลอกพรรษาฝนยังตกชุกอยู่ ภิกษุเหล่านั้นก็เดินทางมาเข้าเฝ้าพระศาสดาด้วยความลำบาก ระยะนั้นมีฝนตกชุก หนทางที่เดินชุ่มไปด้วยน้ำ เป็นโคลนเป็นตม ต้องบุกต้องลุยมาจนกระทั่งถึงกรุงสาวัตถี พระศาสดาตรัสถามถึงความ เป็นอยู่และการเดินทาง ภิกษุเหล่านั้นจึงกราบทูลให้ทรงทราบ จากนั้นพระพุทธองค์ทรงมีพุทธานุญาตให้มีการถวายผ้ากฐินแก่ภิกษุทั้งหลายผู้จำพรรษาครบถ้วนไตรมาส โดยกำหนดระยะเวลา คือนับจากวันออกพรรษาตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 เป็นระยะเวลา 1 เดือน กฐิน จึงได้ชื่อว่าเป็น กาลทาน

ความพิเศษของกฐินทาน

ในปีหนึ่ง แต่ละวัดสามารถรับกฐินได้เพียงครั้งเดียว นอกจากนั้นแล้วกฐินทานก็มีความพิเศษแตกต่างจากทานอย่างอื่น ได้แก่

กฐินเป็นกาลทานในปีหนึ่งแต่ละวัดสามารถรับกฐินได้เพียงครั้งเดียว

1. จำกัดประเภททาน คือ ต้องถวายเป็นสังฆทาน เท่านั้น จะถวายเฉพาะเจาะจงภิกษุรูปใดรูปหนึ่งเหมือนทานอย่างอื่นไม่ได้
2. จำกัดเวลา คือ ต้องถวายภายในระยะเวลา 1 เดือน นับแต่วันออกพรรษาเป็นต้นไป
3. จำกัดงาน คือ พระภิกษุที่กรานกฐินต้องตัด ย้อม และครองให้เสร็จภายในวันที่กรานกฐิน
4. จำกัดไทยธรรม คือ ผ้าที่ถวายต้องถูกต้องตามลักษณะที่สงฆ์กำหนดไว้
5. จำกัดผู้รับ คือ พระภิกษุผู้รับกฐิน ต้องเป็นผู้ที่จำ พรรษาในวัดนั้นโดยไม่ขาดพรรษา และมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5 รูป
6. จำกัดคราว คือ วัดๆ หนึ่งรับกฐินได้เพียงปีละ 1 ครั้งเท่านั้น
7. เป็นพระบรมพุทธานุญาต ทานอย่างอื่นทายก ทูลขอให้พระสงฆ์สมาธิพุทธเจ้าทรงอนุญาต เช่น มหาอุบาสกวิสาขาทูลขออนุญาตถวายผ้าอาบน้ำฝน แต่ผ้ากฐินนี้พระองค์ทรงอนุญาตเอง นับเป็นพระพุทธประสงค์โดยตรง

ประเพณีทอดกฐินในปัจจุบัน

ช่วงเช้าเหล่าอุบาสก อุบาสิกา จะเริ่มต้นเข้าอันเป็นวันมงคลด้วยการทำบุญตักบาตรพระภิกษุสามเณรที่จำพรรษา ณ อาวาสดังกล่าว

ภาพพระภิกษุและสามเณรเดินเรียงรายเป็นทิวแถวด้วยอาการสงบ สีเหลืองทองของผ้ากาสาวพัสต์ต้องแสงตะวันยามเช้า สร้างเลื่อมใสศรัทธาให้เฝ้าอาบในใจจิตพุทธศาสนิกชนทุกคนที่ได้พบเห็นอย่างไม่เสื่อมคลาย

พิธีทอดกฐินสามัคคี เพื่อถวายเป็นกุศลตามพระบรมพุทธานุญาต บางวัดจัดขึ้นในช่วงสายพร้อมและต่อด้วยการถวายสังฆทาน เพื่อถวายภัตตาหาร ซึ่งเป็นบุญอีกงบทหนึ่ง โดยธรรมเนียมแล้ว มักมี “บิรวารกฐิน” เพื่อถวายจตุปัจจัยไทยธรรม ซึ่งไว้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายภายในวัดเป็นค่าน้ำค่าไฟตลอดทั้งปี รวมทั้งค่าก่อสร้าง ทั้งส่วนซ่อมแซมและต่อเติมเสริมใหม่กิจการพระศาสนาขยายตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บางวัดนำมาเป็นกุศโลบายให้สาธุชนได้ปฏิบัติธรรมกัน อย่างเช่นที่วัดพระธรรมกาย กิจกรรมทอดกฐินจะทำในช่วงบ่าย ส่วนช่วงสายนั้นให้ทุกคนได้ปฏิบัติธรรมเจริญสมาธิภาวนาเพื่อกลั่นกาย วาจา ใจ ให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ก่อนจะทำบุญใหญ่กัน

กิจกรรมที่มาพร้อมกับประเพณี กฐินคือ “ขบวนอัญเชิญผ้ากฐิน” ซึ่งขึ้นกับแต่ละวัด แต่ละท้องถิ่นจะบรรลุลสิ่งสวยงาม ทรงคุณค่า คู่ควรกับความสำคัญของพิธีทอดกฐินซึ่งจัดเพียงปีละครั้ง รวบรวมอาภรณ์ประกอบด้วย ขบวนธงริ้ว ถ้าภาคเหนืออาจเป็นตุ๊ก ขบวนพานพุ่มดอกไม้ โดยใช้ทั้งสาธุชนและบุตรหลานเยาวชนมาร่วมขบวน ซึ่งแสดงถึงภูมิปัญญาของไทยที่หล่อหลอมให้เยาวชนใกล้ชิดวัดตั้งแต่เล็ก

การได้ผ้ากฐินแบบมีเจ้าภาพ ถือเป็นคฤหาสน์กฐินนั้น เมื่อมีผู้มาทอดผ้า ณ เบื้องหน้าคณะสงฆ์ โดยไม่ได้เจาะจงถวายแก่รูปใดรูปหนึ่ง คณะสงฆ์ต้องทำพิธีอุปโลกน์กฐิน หมายถึงการที่

งานบุญทอดกฐินเริ่มต้นเข้าอันเป็นวันมงคลด้วยการทำบุญตักบาตรพระภิกษุสามเณร

ขบวนอัญเชิญผ้ากฐินขึ้นกับแต่ละวัด แต่ละท้องถิ่นจะบรรลุลสิ่งสวยงาม ทรงคุณค่า คู่ควรกับความสำคัญของพิธีทอดกฐิน

พระภิกษุรูปใดรูปหนึ่งเสนอขึ้นในที่ประชุมสงฆ์ถามความเห็นชอบ ว่า ผ้ากฐินในปีนี้ควรถวายแก่ภิกษุรูปใด

ส่วนพิธีกรานกฐิน เป็นสังฆกรรมที่คณะสงฆ์ จะทำพิธีกันในพระอุโบสถ โดยพระภิกษุผู้ได้รับการเลือกสรรจากคณะสงฆ์ ว่าเป็นผู้มีสติปัญญา สามารถที่จะกรานกฐินได้

ในโอกาสนี้จึงขอเชิญท่านผู้มีบุญทุกท่านมาร่วมงานบุญกฐินปีนี้ ที่วัดพระธรรมกาย ในวันอาทิตย์ที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2554 โดยสวมชุดขาวๆ มาร่วมงานกันนะค่ะ/ครับ

พระผู้ปราบมาร (หลวงปู่แก้วใส น้ำหนัก 1.4 กิโลกรัม) หล่อจากภาชนะเครื่องแก้วที่ผ่าน
การบูชาข้าวพระมากกว่า 50 ปี มอบให้กับประธานกองกฐินธรรมชัย "สร้างทุกสิ่ง"
เพื่อตรึงระลึกถึงบุญใหญ่ครั้งนี้

กำหนดการงานมหากฐินสามัคคี วันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554

พิธีภาคเช้า

- 06.30 น. พิธีตักบาตร
09.30 น. ปฏิบัติธรรม / บูชาข้าวพระ
11.00 น. ถวายสังฆทาน

พิธีภาคบ่าย

- 13.30 น. พิธีทอดกฐินสามัคคี/ปฏิบัติธรรม
15.30 น. เสริจพิธีทอดกฐิน
18.00 น. คณะสงฆ์ทำพิธีกรานกฐิน

(กรุณาสวมชุดขาวมาร่วมพิธี เพื่อรักษา
วัฒนธรรมอันดีงามของชาวพุทธ)
สอบถาม โทร. (02) 831-1000

****สำหรับท่านที่ต้องการร่วมบุญกฐิน
ประจำปี 2554 กับกอง dmc.tv
ได้ที่รหัสกอง 08-6006-851-6880
ร่วมบุญได้ทางธนาคารไทยพาณิชย์
ชื่อบัญชี ทศพร บุญยรางกูร
เลขที่บัญชี 314-456911-8**

**พิเศษ ! สำหรับท่านที่ร่วมบุญกฐินธรรมชัย
สร้างทุกสิ่งปีนกับกองเว็บไซต์ DMC.tv
ท่านจะได้รับพระของขวัญไว้ตรึกระลึก
นึกถึงบุญในครั้งนี้ ดังนี้**

สำหรับท่านผู้มีบุญที่ร่วมบุญ 1 กอง
จะได้รับรูปเหมือนหลวงปู่ขนาดหน้าตัก 3 นิ้ว
1 องค์ มีให้เลือก 3 สี คือ สีทอง สีใส และสีหยก

สำหรับท่านผู้มีบุญที่ร่วมบุญ 3 กอง

จะได้รับรูปเหมือนหลวงปู่

ขนาดหน้าตัก 5 นิ้ว 1 องค์

สำหรับท่านผู้มีบุญที่ร่วมบุญ 4 กอง

จะได้รับองค์พระธรรมกาย

ขนาดหน้าตัก 5 นิ้ว 1 องค์

สำหรับท่านผู้มีบุญที่ร่วมบุญ 5 กอง

จะได้รับรูปเหมือนหลวงปู่

ขนาดหน้าตัก 10 นิ้ว 1 องค์

เมื่อท่านทำบุญแล้วให้แจ้งที่ Contact@dmc.tv
สอบถามเพิ่มเติม โทร.08-9685-0072
หรือทุกวันอาทิตย์ที่ เสา E6 สภาธรรมกายสากล วัด
พระธรรมกาย

สำหรับการโอนปัจจัยจากต่างประเทศ

SWIFT CODE : SICOTHBK

BANK NAME : SIAM COMMERCIAL BANK

BRANCH NAME : KLONGLUANG

BANK ADDRESS : 93 MOO 8 KLONGLUANG

PATHUMTHANI 12120 THAILAND

ACC NAME : Phramaha Thossaporn

Boonyarangkul

ACC Type : Saving

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ 089-685-0072

หรือ tung @dmc.tv หรือกรอกแบบฟอร์ม

เพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม

”

อานนท์! พุทธบริษัททั้ง ๔ คือ
ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา
ทำสักการะบูชาเราอยู่
ด้วยเครื่องบูชาสักการะทั้งหลาย
อันเป็นอามิส เช่น ดอกไม้ ธูป เทียน
เป็นต้น หาชื่อว่าบูชาตถาคต
ด้วยการบูชาอันยังไม่
อานนท์เอ๋ย! ผู้ใดปฏิบัติตามธรรม
ปฏิบัติชอบยิ่ง ปฏิบัติธรรมให้เหมาะสม
ผู้นั้นแลชื่อว่าสักการะบูชาเรา
ด้วยบูชาอันยอดเยี่ยม

”

พุทธพจน์

DhammaTIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา